

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si anima Christi habuit sapientiam parem cum Deo, & si omnia scit quæ
Deus. A. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

entia æterna, quæ est pater: & sapientia, q̄ non est ingenita, q̄ communis est tribus personis nō tamē gemina sapientia: quia non est alia, & alia sapiētia, sapientia ingenita, quæ tantum pater est, & sapiētia quæ communiter pater est, & filius, & spiritus sanctus. Inquācum v̄ero eadē persona est homo, id est, secundūm hominēm acceptum, vel in quantum est subsistens ex anima & carne, sapiens est sapientia grātuita. Sapiens ergo est humano sensu & diuīno.

Quomodo intelligendum sit illud. Sensus proficiebat humanus.

E

Sed ex qua causa illius dicti intelligētia, scilicet, Sensus proficiebat humanus, assumēda est? A parte n. videtur Ambros. innuere quod secundum humanum sensum Christus profecerit, & quod infātia eius exp̄rs cognitionis fuerit, & pātrēm & matrem ignorauerit: q̄ nec ecclesia recepit, nec p̄mis̄x auctoritates patiuntur sic intelligi. Sed ita sanē pōt accipi, vt quantū ad visum hominū & sui sensus ostensionē, Christus profecisse dicatur. Proficiebat ergo humanus sensus in eo secundū ostēsionem & aliorum hominum opinionē. Ita etiā patrē & matrē dicitur ignorasse in infantia, quia ita se habebat & gerebat, ac si agnitionis exp̄rs esset.

SI ANIMA CHRISTI HABVERIT SAPIENTIAM parem cum Deo: & si omnia scit, quæ Deus.

*Quomodo
verbi sese
Christi in-
carnatio or-
dinatur at
nostram re-
demptionē
quantum
ad pleniu-
mer.*

DISTINCT. XIV.

A

HIC queri opus est. Cum anima Christi esset sapientia sapientia gratuita: vtrum habuerit sapientiam æqualem Deo, siue omnium rerum sciētiā habuerit vel habeat, id est, vtrū omnia sciat ad plenū quæ Deus scit? Quibusdam placet, quod nec parē dim. in scēnum Deo habeat scientiam, nec omnia sciat, quæ r̄a sp̄itua-Deus: quia in nulla creatura æquatur creatori. Cū iter. ergo

*Opinio
quorundam.*

*Cassiodorus
ad versum
5. hunc mi-
rabilis facta
est, Psal. 138.*

1. Cor. 2. c.

2. Cor. 7. g

Ian. 2. d

ergo anima illa creatura sit, in nullo æquatur creator: ergo nec in sapientia. Non ergo habet æqualē cum Deo sapientiam, nec fecit oīa q̄ Deus. Item, Si anima illa æqualē habet cum Deo sapientiam, nō ergo De⁹ in omni bono maiorē habet sufficientiā, q̄ eūus creatura. Inducunt etiam auctoritates ad idē probandum. Ait n. propheta ex persona hominis assumpti. Mirabilis facta est scientia tua ex me, & non potest o ad eam. Quod exponēs Cassiodor. ait, Veritas humanæ cōditionis ostenditur: quia assumptus homo diuinæ substantiæ nō potest æquari, vel in scientia vel in alio. Apost. etiā ait, Nemo nouit q̄ sunt Dei, nisi Sp. Dei, q̄ solus scrutatur omnia etiam profunda Dei. His aliisq; plurib⁹ rationibus, & auctoritatibus nituntur, qui animam Christi asserunt nec parem cum Deo habere sciētiā, nec omnia scire quē Deus scit. Quia si omnia scit quē Deus, scit ergo creare niundum, scit etiā creare seipsum.

*Responsio questionis definitiūam continens
sententiam.*

B
Quibus respondentes dicimus animam Christi per sapientiam sibi gratis datam in verbo Dei, cui unita est, vnde etiam in perfectè intelligit, omnia sci re quæ Deus scit, sed non oīa posse q̄ pōt Deus, nec ita clarē & perspicue oīa capit ut Deus: & ideo nō æquatur creatori suo in scientia, et si oīa sciat quæ & ipse, nec est eius sapientia equalis sapientiæ Dei, qui illa multo est dignior, digniusque & perfect⁹ omnia capit, q̄ illius animæ sapientia, ergo & in scientia maiorem habet sufficientiam Deus, q̄ anima illa quæ dignior est omni creatura. Illud vero Apostoli quod inducunt, nemo nouit quē Dei sūt, nisi Sp. Dei qui solus scrutatur omnia: pro nobis facit. Mox enim addit Apostolus. Nos autem spiritū Dei habemus: ut per spiritum quē habebat, Dei profunda se scire ostenderet. Sed anima illa p̄ omnibus

nibus spiritum Dei habuit, cui spiritus non est datus ad mensuram, ut ait Ioan. Euang. Dona ergo Colo. 2.8 spiritus S sine mensura habuit: ergo & sapiētiam. Omnia ergo sciuit anima illa. Si enim quædam sciuit, quædam non tunc non sine mensura scientiam habuit. Sed sine mensura scientiam habuit: scit ergo omnia. Fulgētius etiam in sermone quodam multa inducit quibus afferit animam illam rerum omnium scientiam habere, vtens auctoritate Apostoli dicentis, In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & scientiæ absconditi. Quod etiam ratione pōt probari sic. Nihil scit aliquis quod eius anima ignorat. Sed Christus secundum omnia cōcessionem omnia fecit, ergo anima eius omnia scit. Ad id vero quod dicitur. Si omnia scit, ergo scit creare mundum vel seipsum, respondemus. quod scientiam habet mundum creandi, sed non potentiam, & creandi animam, & scit quomodo Deus seipsum creauerit, habet ergo scientiam sui creatæ, sed nō sui creandæ, qd non est creanda, sed creata.

Quare Deus non dedit ei potentiam omnium,

vt scientiam.

C

Si vero queritur, *Quare Deus nō dederit ei potentiam faciendi omnia, vt scientiam?* Responderi pōt, quia naturaliter capax est scientiæ, & ideo id congrue ei datum est sine mensura, cuius ipsa naturaliter capax est. Non est autem ei datum posse omnia facere quæ Deus facit, ne omnipotens, & per hoc Deus putaretur. Veruntamē forte nec potentiam faciendi omnia ei Deus præstare potuit, & si potentiam faciendi aliqua quæ non facere potest. Scit ergo anima Christi omnia quæ Deus scit in verbo Dei, quod liquidius & præsentius omni creatura contéplatur, vt ei vñita, in quo etiā angelii & quæ Dei sunt, & quæ futura sunt, cognoscunt.

Quomodo intelligenda sint quædam verba Ambrosij

super Lucam.

D

S E D